
Sulechów, st. 24, wykop III, gm. loco, woj. lubuskie, AZP 59-15/40

Informator Archeologiczny : badania 33, 201

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pozostałości konstrukcji, prawdopodobnie budynku mieszkalnego, z końca XV – początku XVI w. Odkryto 2 konstrukcje ceglano-kamienne, z użyciem cegły palcówki, spojone gliną, ze śladami spalenizny, które mogły stanowić posadowienia pieców oraz spaloną drewnianą belkę i 11 kamieni leżących luźno.

Pozostałości zabudowy mieszkalnej z końca XVIII – XIX wieku, na którą składały się fragmenty 2 murów fundamentowych oraz posadowienie komina.

W skład pozyskanego w trakcie badań zbioru materiałów ruchomych wchodzi: 1458 fragmentów ceramiki późnośredniowiecznej i wczesnonowożytniej, 267 fragmentów kafli z tego samego okresu, fragmenty dachówek i rur piecowych, kości zwierzęce i 14 przedmiotów metalowych. Uderzający jest całkowity brak materiałów późnonowożytnych i współczesnych. Zebrany materiał jest największym zespołem pozyskanym do tej pory z terenu Sulechowa.

Materiały oraz dokumentacja są przechowywane w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze.

Badania nie będą kontynuowane.

SULECHÓW, st. 24, wykop III, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 59-15/40

- zabudowa późnośredniowieczna (XIV/XV-XVI w.)
- zabudowa nowożytna (XVIII-XIX w.)

Ratownicze badania archeologiczne i nadzór, przeprowadzone 15 września i od 18 do 24 września przez mgr Małgorzatę Lewczuk (autorka sprawozdania, Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze). Finansował inwestor prywatny. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię około 60 m².

Teren objęty pracami położony jest w granicach murów obronnych, u zbiegu ulic Kopernika i Łukasiewicza, w pobliżu niezachowanej Bramy Swiebodzińskiej.

Obiekty 1, 2, 3 pochodzą z najwcześniejszej fazy zabudowy parceli. Na podstawie występującej w nich ceramiki można przyjąć, że powstały w końcu XIV lub na początku XV wieku. Podobnie należy datować obiekt 4, który nie zawierał materiału ceramicznego, ale usytuowany był na analogicznym poziomie co obiekty 1, 2, 3.

Pozostałości konstrukcji – odsłonięto fragmenty 13 desek o różnych wymiarach (od 0,26 do 1,20 m długości) ułożonych poziomo w maksymalnie 3 warstwach, oraz 9 kamieni leżących luźno. Współwystępująca ceramika datuje konstrukcję na schyłek XV i XVI wiek.

Dwa odcinki fundamentu wykonanego z kamienia i gruzu ceglano-spojonych gliną – półokrągły kształt opisanej konstrukcji nawiązuje do przebiegu dawnej parceli. Konstrukcję można datować przypuszczalnie na koniec XVIII wieku.

Pozostałości budynku mieszkalnego (piwnice) – zajmowały obszar 6,2 x 7 m i prawdopodobnie należały do budowli XIX-wiecznej, rozebranej po I wojnie światowej.

Materiały oraz dokumentacja są przechowywane w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze.

Badania nie będą kontynuowane.

Sulejów, st. 1, gm. *loco*, woj. łódzkie – patrz: wczesne średniowiecze

SZCZECIN – Podzamcze, kw. nr 2, gm. *loco*, woj. zachodniopomorskie, AZP 30-05/28

- miasto średniowieczne i nowożytne

Badania prowadził mgr Sławomir Słowiński (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczna Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie) przy udziale mgr. Romana Kamińskiego. Finansowane przez Spółdzielnię Mieszkaniową Podzamcze w Szczecinie.